

PROIECTUL ANCMRR-100

<<Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră
„Alexandru Ioan Cuza” – 100 slujind
PATRIA cu ONOARE și DEMNITATE! 31 mai 2025>>

(urmare din pag.6)

În primii ani ai perioadei interbelice, prin măsurile de ordin legislativ, respectiv Constituția din 1923 și Decretul-Lege nr. 452/27.02.1924 și nr. 772/19.04.1924 și altele, au fost create condițiile necesare organizării cadrelor militare în rezervă și în retragere.

Astfel, perioada interbelică a devenit deosebit de fecundă sub aspectul organizării cadrelor militare în rezervă și în retragere, perioadă în care apar aproape 40 de structuri organizatorice și asociative. Dintre acestea, menționăm pe cele mai reprezentative și anume: Uniunea Ofițerilor în Rezervă și în Retrageră -UORR- (1923), ale cărei baze au fost puse de un Comitet de inițiativă condus de generalii Rusescu și Cantacuzino, care avea secțiuni județene și un Comitet central de conducere în București; Societatea Ofițerilor în Rezervă Proveniți din Activitate -SORPA- (1925), în fruntea căreia s-au aflat generalii Ioan Culcer, Constantin Coandă și Nicolae Samsonovici, ale cărei statut și structură organizatorică erau, în linii generale, asemănătoare cu cele ale UORR. Intrarea României în cel de Al Doilea Război Mondial, în urma rapturilor teritoriale din 1940, a însemnat imense sacrificii pentru țară și implicit pentru corpul cadrelor militare indiferent de poziția în care acestea se aflau. Mobilizate la toate eșaloanele armatei de operații și a celei de interior, raportul dintre cadrele în rezervă și cele active, la 15 iunie 1940 era următorul: la ofițeri – 16600 rezerviști față de 15383 activi, iar la subofițeri – 8585 rezerviști față de 25633 activi. Aceste raporturi au suferit modificări serioase în favoarea cadrelor militare în rezervă pe parcursul desfășurării operațiilor militare.

Sfârșitul războiului găsește structurile asociative ale cadrelor militare în rezervă cu rândurile rărite, dar și cu nesiguranța continuării activității lor, din cauza măsurilor care încep să-i afecteze. Nu după mult timp, în 1948, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr.182 din 20 februarie și respectiv prin Decizia Consiliului de Miniștri nr. 1342, au fost desființate structurile asociative și organizatorice ale cadrelor militare în rezervă și în retragere și de foști combatanți, punându-se astfel capăt unei activități de 63 de ani a acestora.

După o perioadă de 42 de ani, în care structurile asociative ale cadrelor militare în rezervă și în retragere și de foști luptători au dispărut, rezistând numai Comitetul Național al Veteranilor din Răz-

boiul Antifascist, înființat în 1963, structură unificată mai târziu cu Organizația Luptătorilor Comuniști și Antifasciști, perspectiva înființării unor structuri asociative începe să se întrevadă după Revoluția din Decembrie 1989.

Ideea reluării tradițiilor asociative ale cadrelor militare în rezervă și în retragere provenite din activitate în Armata României a fost concretizată prin înființarea, la 31 mai 1990, a Ligii Naționale a Ofițerilor în Rezervă și în Retrageră, denumită, după prima Conferință Națională, Uniunea Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră (UNCMRR), iar din anul 2007, în baza Hotărârii Conferinței Naționale Extraordinare din mai 2007, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră.

Indiferent de denumire, structura asociativă constituită în 1990 s-a legitimat istoric de la Societatea Ofițerilor în Rezervă Proveniți din Activitate (SORPA), înființată în 1925 în baza prevederilor Constituției din 1923 și a Decretelor-Lege nr. 452 și 772/1924 și înscrisă în Registrul Unic al Asociațiilor și Fundațiilor, Sectorul 1 București.

Această primă structură asociativă a cadrelor militare în rezervă și în retragere provenite din activitate în Armata României a preluat o frumoasă tradiție antebelică consfințind, prin Statutul său că ființează sub Înaltul patronaj al președintelui României, în calitate sa de comandant al Forțelor Armate și sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale, ministrul fiind președinte de onoare.

Legitimitatea istorică, statutul juridico-legal al A.N.C.M.R.R. dobândit în anul 1990, a fost întregit în anul 2008 când prin Ordinul nr.H 5498 al ministrului Apărării Naționale, Asociația a fost îndrituită să se identifice, ca toate structurile militare semnificative, cu Însemn heraldic și Steag de identificare proprii, iar prin Ordinul nr.H 3762 din același an, la propunerea Comisiei de Heraldică și Denumiri, i s-a confirmat denumirea onorifică de Alexandru Ioan Cuza, domnitor al Principatelor Unite și primul ctitor al Armatei României moderne.

Ca recunoaștere a reprezentativității și notorietății sale, la aniversarea a 150 de ani de la înființarea S.M.Ap., A.N.C.M.R.R. a fost înscrisă într-un amplu articol în prima Enciclopedie a Armatei Române editată cu acest prilej. De asemenea M.Ap.N. i-a conferit Emblema de Onoare a Armatei României și Emblema de Merit „Rezerva Armatei Române” clasa I-a. de asemenea, pe Steagul său de identificarea

strălucesc Emblemele de Onoare a S.M.Ap., Statelor majore ale celor trei categorii de Forțe Armate.

Nu mai puțin important în ordinea de idei a acestei evocări este faptul că în prezent A.N.C.M.R.R. se bucură de reprezentativitate reală, asigurată de o conducere centrală și o structură teritorială temeinic articulată prin Statut, formată din 47 de filiale județene și din sectoarele Capitalei, precum și de peste 60 de subfiliale în actualele sau fostele garnizoane militare nereședință de județ, cu peste 20.000 de membrii.

Este demn de remarcat faptul că în perioada post decembristă, toți președinții României și miniștrii apărării naționale au acceptat și confirmat cu multă plăcere că sunt de acord, mulțumind în același timp pentru această onoare și apreciind activitatea ANCMRR.

ANCMRR și-a câștigat aprecierea și recunoașterea în primul rând datorită ariei sale de cuprindere la nivel național, dar și activității sale și conlucrării eficiente cu organele centrale și locale ale administrației de stat.

Desfășurându-și activitatea sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale, Asociația a fost îndrituită să se identifice cu însemn heraldic și steag de identificare proprii, iar Comisia de Heraldică și Denumiri i-a confirmat denumirea onorifică „Alexandru Ioan Cuza”, aprobată prin Hotărârea celei de a 3-a Conferințe Naționale a ANCMRR, din mai 1997. Activitatea Asociației a fost apreciată și de Guvernul României, care îi acordă, prin HG nr. 20/15.01.2004 calitatea de „utilitate publică”, reconfirmată prin HG nr.108/30.01.2008.

Un adevăr incontestabil îl reprezintă faptul că după înființarea ANCMRR, la 31 mai 1990, în realitățile contradictorii ale evoluției post decembriste a societății românești, segmentul socio-profesional reprezentat de cadrele militare în rezervă și în retragere avea să suporte umilință și desconsiderare. Așa se face că o perioadă de timp demersurile ANCMRR, făcute în spiritului Statutului său privind apărarea drepturilor legitime și a intereselor cadrelor militare în rezervă și în retragere să fie aprig contestate, în mod evident și în scopul denigrării și de structurării acestei structuri care devenea de la zi la zi tot mai puternică și hotărâtă să continue lupta sa. Cum ar fi putut să fie altfel, atât timp cât această structură s-a afirmat și se afirmă ca o componentă viabilă a societății românești și ca promotoare activă a valorilor democrației, civismului, patriotismului, tradițiilor poporului român și ale armatei sale, demnității și onoarei.

Reprezentativitatea reală a A.N.C.M.R.R. este recunoscută și în prezent de M.Ap.N., având cu acesta un parteneriat viabil și fructuos, materializat prin relaționarea cu structurile centrale, cu Statele Majore ale Categoriilor de Forțe Armate – Terestre, Aeriene și Navale, Comandamentul Logistic Întrunit, de alte structuri militare semnificative, precum și Direcția Generală de Informații pentru Apărare.

În același context Asociația noastră consideră continuarea eforturilor pentru dezvoltarea gândirii și artei militare după trecerea în rezervă sau în retragere, drept misiune de onoare.

Apreciem ca relevante câteva aspecte mai importante, în care se concretizează contribuția A.N.C.M.R.R. și a membrilor săi la dezvoltarea gândirii și artei militare românești și anume:

- elaborări de carte cu tematică militară;
- conducători de doctorate și masterate;
- stimularea dezvoltarea gândirii și artei militare prin acordarea unor burse și premii;
- participarea la Comisia Superioară de doctrine, manuale, reglemente militare și acte normative specifice;
- editarea revistei semestriale „Rezerva Oștirii Române”.

Recunoașterea reprezentativității A.N.C.M.R.R. este impusă și dovedită prin prevederile Statutului acesteia referitoare la faptul că Asociația nu este angajată politic, acționează permanent cu sprijinul moral și material al M.Ap.N. și relaționează cu toate forțele politice care-i împărtășesc dezideratele, cu celelalte autorități și instituții publice centrale și locale pentru îmbunătățirea protecției sociale a cadrelor militare în rezervă și în retragere, precum și familiilor acestora, realizând, în spiritul de vizezi asumate cerințele cultivării și promovării valorilor fundamentale ale democrației, interesele și simbolurile naționale ale României, cultivarea trecutului glorios național și militar al poporului român, pentru promovarea imaginii armatei în societatea românească, contribuind la dezvoltarea științei și artei militare românești atunci când este solicitată de către structurile organizatorice ale M.Ap.N.

Faptul că A.N.C.M.R.R. este reprezentată în Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice, în Comisia Superioară pentru Acte Normative Specifice, în Comisia M.Ap.N. pentru Problemele Sociale, că este acceptată și invitată sistematic la dialog cu unele Comisii ale Parlamentului și Guvernului României constituie, de asemenea, dovezi ale recunoașterii reprezentativi-

tății ei.

Tot pe linia recunoașterii reprezentativității A.N.C.M.R.R. pot fi înscrise și relațiile foarte bune pe care aceasta le are cu Asociațiile afiliate, cu Asociația Națională a Veteranilor de Război, Asociația Diplomaților Militari în Rezervă și în Retrageră, Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, Liga Navală, precum și cu Asociațiile similare din Sistemul de Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională, relații întărite prin acorduri și protocoale, prin demersuri și acțiuni comune, dezvoltând concomitent și relații internaționale cu structuri similare din republica Moldova, Bulgaria, Ungaria, Slovenia, Serbia, având finalizate Acorduri de Parteneriat cu Germania, Italia și Turcia.

În conformitate cu prevederile Cap.VII ale Statutului și obiectivele planurilor de relații internaționale au fost puse în practică, încă din 2018 procedurile de afiliere a Asociației noastre la structuri asociative de factură internațională ale rezerviștilor militari din spațiul euro-atlantic. Astfel începând cu 19 februarie 2021 ANCMRR devine membru cu drepturi depline la Confederația Interaliată a Ofițerilor Medici în Rezervă-CIOMR și la Uniunea Asociațiilor Ofițerilor în Rezervă din Europa Centrală – Inițiativa Gamingier, începând cu 30 martie 2021, ambele structuri asociative de factură internațională aflate sub egida NATO.

Acum la ceas aniversar este și va rămâne o necesitate consolidarea în continuare a unității din interiorul ANCMRR, unitate care se bazează pe comunitatea de concepții și sentimente camaradești, în deplin consens cu virtuțile cuprinse în deviza PATRIE, ONOARE DEMNITATE, deviză care dă expresie vieții de zi cu zi a cadrelor militare, indiferent de poziția acestora și care își pune amprenta pe atitudinea și comportamentul lor în tot ceea ce gândesc și întreprind.

Cadrul evolutiv al ANCMRR, menit să pună în lumină coordonatele definiției ale acestei structuri, ne întăresc convingerea că, pe zi ce trece, această structură asociativă își va amplifica rostul său în viața cadrelor militare în rezervă și în retragere, dar și în viața cetății, numai prin realizarea unei depline unități a segmentului pe care îl reprezintă.

**BIROUL PERMANENT
CENTRAL
Președinte
Gl-It. (rtr.) Neculai
BĂHNĂREANU**